

"" DE VRIJE SCHOOL ""

Veel mensen hebben wel eens van de Vrije School gehoord met de oprichter Rudolf Steiner. Een school met vreemde rituelen en een systeem dat nergens op aansluit behalve dan op de Satanische beginselen van de Nieuwe Wereld Orde, de Vrij Metselarij en een aantal stromingen die te maken hebben met het Occultisme, Satanisme, Fascisme, nog wat Ismes en... Rassenleer !

Rudolf Steiner was in beginsel dus geen frisse jongen en tevens de grondlegger van zijn eigen beweging de Antroposofie die door Hitler werd verboden en als concurrentie werd gezien van het Fascisme.

Adolf Hitler en Rudolf Steiner waren echter wel degelijk geestverwanten maar zoals vaak op dat niveau ook elkaars vijanden als het gaat om concurrentie, eer en erkenning. Maar ga dat maar eens aan een verblinde, verdwaalde en doorgaans niet zo intelligente Antroposoof uitleggen. Het kan je zomaar je leven kosten !

Om in meer details goed door te kunnen dringen tot de figuur Rudolf Steiner en zijn tijdgeest, raad ik van harte de volgende site(s) aan die een huiveringwekkend beeld geeft van de gedachtecronkels van hem en van zijn tijdgenoten die één voor één schadelijke figuren zijn voor de jeugd van toen en nu en eigenlijk voor ieder weldenkend mens. Ook het huidige Amerika is door en door vergiftigd door het Occulte Fascistische / Antroposofische gedachtengoed en het systeem van de Waldorfschule die als bakermat dient voor het satanische streven naar een wereldheerschappij waarbij de Zionazi Ashkenazi Khazaren Rothschild Maffia de boventoon voert.

Vooraf jonge kinderen en mensen die nooit volwassen zullen worden zijn de prooien van de uiterst sluwe en onderhuidse beïnvloeding door de zieke geesten binnen het Antroposofische systeem dat alleen maar slachtoffers kent.

**DUS OUDERS / OPVOEDERS / EN ALLE WELDENKENDE MENSEN... U BENT
GEWAARSCHUWD !**

Ook diegenen die in het verleden al geprobeerd hebben om mij de mond te snoeren verwijs ik naar de site(s) waarna zij in schaamte zullen zwijgen. Of niet natuurlijk !

De site: <http://okkulte-nazi.blogspot.nl> / Of: IT BEGAN IN GERMANY. Of Google eens

Mijn tijd op de Vrije School in Den Haag...

Toen ik eindelijk na een redelijk normaal laatste jaar de lagere Willem de Zwijgerschool in Scheveningen had afgesloten kwam de vraag: En wat nu voor een puber die maar steeds te horen kreeg: Het zit er wel in maar het komt er niet uit. De vorige vijf jaren op de van Nijenrode School waren voor mij een ware hel geweest die ik in mijn Alcohol verhaal voor een gedeelte heb beschreven en die nog steeds in mijn geheugen staat gegrift. Ik was inmiddels wel getest door een bekende psychiater en een bekende van de familie die gelukkig al had vastgesteld dat ik verre van dom was maar om allerlij redenen behoorlijk geblokkeerd waardoor ik mij dwars en moeilijk te doorgronden gedroeg. De goede man was een leerling geweest van Freud en zelfs mijn moeder begon mij nu anders te bekijken en leek te begrijpen dat ze mij nu niet meer ongestraft kon mishandelen. Lichamelijk maar zeker ook geestelijk niet.

De opmerkingen van jij met je meisjesogen, je zoenlippen etc. hadden toch niet zo een negatieve klank als ik voorheen altijd dacht en kon ik leuk in de praktijk brengen bij al die mooie meisjes die daar kennelijk geen moeite mee hadden. Ook de mishandelingen met de mattenklopper en de straf in het kolenhok behoorden nu tot het verleden. Ze glom zelfs helemaal als haar geile vriendinnen opmerkingen maakte van: Zeg gut heb jij nog zo een jonge zoon ? Waarna er allerlei toespelingen werden gemaakt die weer allerlei andere spanningen opriepen. De pedo's, homo's én de geile vriendinnen van mama konden voor mij toen al aan het gas en moesten toen al hun misselijkmakende avances bekopen met niet mis te verstane tegenacties. Dus ook mijn moeder en mijn pedofiele zusje lieten het nu wel uit hun hoofd want enige uiterst valse verbale lenigheid was mij toen al niet vreemd. Niet dat ik daar nu trots op ben, maar toch...

Mijn beste vriendjes zouden allemaal naar het Gymnasium, Lyceum of de HBS gaan maar dat was allemaal voor mij toch te hoog gegrepen. De MULO dan maar ?! Op de een of andere manier had dat geen goede klank. Op de van Hogenhoucklaan wonen met vaders als hoge ambtenaren uit het voormalig Nederlands Indisch bestuur en Officieren waar ik altijd over had opgeschept en dan naar de MULO ?! Ik zou paria worden in mijn eigen terretorium en mijn vermeende status kwijtraken. Dat mijn niet biologische vader als voormalig Resident van de Grote Oost en Borneo een uit de klei getrokken Zeeuwse Boerenhufter was die toevallig met moeite Indisch recht had gestudeerd, mocht niemand weten. En dat mijn moeder een van de vijf gezusters was die wel is waar in Leiden was opgegroeid maar afstamde uit een onduidelijk Fries boerengeslacht, daar werd niet over gepraat. Ook op de toen voor een goede opvoeding noodzakelijke dansschool van Eddy L.Kuypers / Dansleraar van Bea zou ik met MULO niet worden toegelaten. Die gingen naar Ruby Dorani. Ook vele sporten zouden voor mij niet of nauwelijks toegankelijk zijn. Ja ! Voetballu en plat Haags leren spreken.

Gedeeltelijk onzin natuurlijk maar dat risico kon ik mij toen natuurlijk niet permitteren... Een groot geheim was bovendien dat ik geen echt kind zou zijn maar een Koekoeksjong voortgekomen uit een Jodenmeneer die mijn moeder op een onverwacht moment had besprongen met mij als resultaat. Dus fluisterde mijn moeder: Als het maar geen Jodenjong wordt en blondeerde mijn haar. Had ik mij dat maar eerder gerealiseerd en geaccepteerd en was ik maar trots geweest op het feit dat mijn biologische grootvader een briljant kunstenaar was en mijn biologische vader een briljant bestuurder. Dan had ik mij niet zo mateloos hoeven laten frustreren door de beperkingen van mijn niet biologische vader die trouwens na mijn geboorte van mijn moeder is gescheiden maar op afstand mijn leven voor een groot deel mede heeft verziakt. Maar je bent te jong en de angst en de onzekerheid is te groot voor het vormen van een helder beeld van de realiteit...

Zo begon ik al vroeg een product te worden van een uiterst verwarrende schijnwereld waarin niets was zoals het leek. Maar al vroeg ontwikkelde ik een overlevings mechanisme dat ik het grootste deel van mijn leven heb gehanteerd om boven water te blijven.

Toen het idee van de Vrije School bij ons thuis voorbij kwam was ik in eerste instantie niet geïnteresseerd. Niemand wist precies wat de school inhield maar had de reputatie van sjiek, mystiek en elitair als ik de ouders van mijn vriendjes moest geloven die ik meer vertrouwde dan mijn moeder. Maar alles beter dan de MULO ! Mijn oudste zus had al op de Vrije School gezeten en was er zover ik dat toen kon beoordelen redelijk normaal vanaf gekomen. Ook de jongste van mijn twee oudere broers had het mogen proberen maar die was al door het systeem van een Australische Kostschool gedurende de oorlog zodanig dedeformeerd dat hij er niet lang werd gehandhaafd. Daarbij was ik gefascineerd door de jongens en meisjes die elke dag langs ons huis fietsten op weg naar school op de van Waalsdorperweg met grote Violon en Cello koffers op hun rug en de verhalen over Feeën en Elfjes die normaal leken voor de leerlingen van de Vrije School.

Dus vrijheid, muziek, feeën en elfjes ? Dat moest toch te doen zijn en een verademing na de terreur van de lagere school !

Toen ik voor het eerst de Vrije School als leerling betrad, was ik zo nerveus dat ik eerst moest piesen voordat ik naar het klaslokaal kon. De weg naar het urinoir was makkelijk te vinden. Ik hoefde alleen maar op de uiterst penetrante pieslucht af te gaan om dat, zoals ik later begreep, bleekmiddel/chloor of ander schoonmaakmiddel niet werden gebruikt. Iets met Biologisch Dynamisch of zo ! Ook de juffrouw die mij begroette had iets van een kleurloosheid met een middeleeuwse uitstraling die je in een moderne tijd niet zou verwachten. Eerder op de school van Harry Potter. Het bleek echter mijn Juffie die zwaar ondergekwalificeerd maar met de beste bedoelingen mij door de achtste, negende en tiende klas heeft geloodst. De leerlingen daar in tegen vormden een kleurrijke groep vrolijke jonge mensen die mij

een uiterst zorgeloze indruk gaf en mij van harte welkom heette. Voor mij genoeg om mij al snel thuis te voelen en ik hoopte van harte dat dit zo zou blijven. De hoofdvakken werden gegeven in perioden van meerdere weken achter elkaar met een aantal uren per dag zodat je bij een volgende periode al niet meer wist waar over het ging. Daarnaast werd veel aandacht besteed aan muziek, schilderen, houtbewerking en koperslaan wat ik allemaal leuk vond. Alleen bij het schilderen moesten wij gebruik maken van waterverf en pasteltinten waarbij je vooral geprezen werd als het werkstuk nergens op leek. Het zou een beeld zijn van je diepste zielenroerselen en daar moest je het mee doen. Toen ik later nog eens een Rohrschachttest moest doen met inktvlekken moest ik aan de Vrije School denken en wat ik allemaal in die vlekken zag, dat ga ik hier nu niet vertellen.

Bij kunstgeschiedenis ging het vooral over de Egyptenaren en moesten wij eindeloos Pyramides, Ionische, Dorische en Korintische zuilen tekenen. Allemaal technieken en symbolen die bij de Vrijmetselarij worden gebruikt. Osiris en Isis kregen in mijn tijd ook een bovenmatige aandacht waarmee wij als onnozele leerlingen niets konden omdat de kontekst ontbrak. We moesten maar aannemen dat het belangrijk was. Scheikunde bestond meestal uit geknoei met een brandertje en glazen kolven tot dat de boel een keer ontplofte en de scheikunde leeraar, of wat daar voor door ging, met gespreide armen tegen het bord werd gekwakt. De geschrokken meisjes op de voorste rij konden met brandgaten in hun Angoratruijes gelukkig verder ongedeerd weggomen. De scheikundeleeraar was een soort Jodokus met bossen zwarte haargroei uit zijn oren en dus ook om te zien een merkwaardig figuur. Maar wel helemaal in de stijl van de Vrije School. Ook werd een keer door hem met kwik geknoeid in het scheikundelokaal. Ik zie de bolletjes nog alle kanten uitrollen zo onder de plinten. De ratten die er mee in aanraking zijn gekomen hebben het vast niet overleefd en verder kan ik mij niet herinneren dat er ooit nog iets is teruggevonden. Wel hebben de ramen een week lang opengestaan want met Kwikdamp valt niet te spotten. Bij de Duitse en ook de Filosofielessen werd hoofdzakelijk stilgestaan bij Goethe. Op zich niets mis mee. Integendeel maar wel weer een een 33 graads Vrijmetselaar . Bij de Vaderlandse Geschiedenisles kwamen we nooit verder dan 1940 en over de oorlog werd geen woord gerept. U mag zelf uitzoeken waarom. De Engelse les werd gegeven door een dame van buiten de school die wel wat in mij zag en ik meerdere keren bij haar thuis bijles kreeg. Nu had ik op de lagere school al bijles gehad van een juffrouw die niet met haar tengels van mij af kon blijven dus ik was uitermate op mijn hoede. Toen deze dame begreep dat er geen belangstelling was, hielden ook de extra lessen op en bevestigden meerdere leerlingen mijn vermoedens. Maar bij deze dame zou het niet blijven en waarvan ik later in dit stuk zonder enige reserve verslag zal doen.

De boekenlijst bleek elke keer een ramp om dat bij een normale schoolboekhandel de boeken niet te krijgen waren. Alleen bij de Slegte dus tweedehands met alle gebreken van dien zoals aantekeningen, geknoei etc. Nu was er bij ons thuis al helemaal geen geld voor boeken en moest ik het doen met de zieligste afdankertjes die ik met plakband en handig kaftwerk weer een beetje toonbaar kon maken. Het maakte allemaal ook niet veel uit want die boeken gingen nooit open en de leraren maakten hun eigen programma's met een hoop warrig gedoe waaruit meestal geen lijn in te trekken viel.

Het enige boek dat ik bewaard heb is: Le Petit Prince van Antoine de Saint-Exupéry dat een enorme indruk op mij gemaakt heeft. Ik voelde mij verwant met deze Prins maar pas veel later heb ik begrepen waar het verhaal werkelijk om ging. Ook mocht ik gedurende de les uit dit boek voorlezen om dat mijn sluimerend talent voor talen blijkbaar was opgevallen en ik op de lagere school al Franse les had genoten.

Ook heb ik een paar keer Rassenkunde als onderwijs mogen genieten. Daarbij kwam naar voren dat het blanke ras supereur was (Atlantis) de Negers kinderen waren en dat de Indianen hun ondergang aan zich zelf te wijten hadden. In onze klas was het meestal doodstil bij de verkondiging van deze bagger en begreep iedereen dat hier iets niet klopte. De befaamde rassenlessen werden geïllustreerd door middel van schoolplaten met angstaanjagende koppen van alle zogenaamde inferieure rassen. Alleen de blanke Arische kop was die van een soort homofiele Christusfiguur. Van het type waar ook de Katholieke kerk dol op is.

Tot op de dag van vandaag proberen de Antroposofen krampachtig te ontkennen dat Rudolf Steiner een arrogante hallucinerende racist was. Zonder veel effect trouwens want heel veel mensen weten wel beter.

In de tijd van de film The West Side Story en wij door de gymzaal dansten op de manier zoals in de film wist de gymleraar en later de muzikleraar te beweren dat al dit gedoe louter op negermuziek was geïnspireerd en uiteraarschadelijk. Zelfs Richard Beymer de blanke hoofdrolspeler zou eigenlijk een neger zijn. Jaja lust U nog peultjes !

Ondanks het feit dat je vroeg of laat op de Vrije School wordt ingedeeld in een door Steiner verzonden mensentype, kan ik mij niet herinneren dat ik ooit ingedeeld ben. Ik denk dat ik niet te vangen was en nog te veel bezig met overleven. Een soort Kameleon die zich nooit helemaal veilig voelde en puur op intuïtie afging en de kleur aannam van de omgeving. Ook veranderde ik steeds mijn houding, ook in negatieve zin, als men te dicht in de buurt kwam. Dus gepantserd, gepokt en gemazeld met een afwisselend aimabele en defentsieve houding waar de leerkrachten maar moeite mee hadden, begon ik op te vallen. Na elke les moesten wij de leerkrachten een hand geven en daar ik naar zeggen een magnetische, statisch geladen handdruk gaf, werd daar ook altijd een opmerking over gemaakt. Later kwam dit nog eens tot uiting bij een cursus Reiki en kon ik al vroeg de meisjes van mijn gading tot extase brengen puur door onschuldige aanraking.

Hoe dan ook ! Ik moest genezen worden en moest op Heil Eurytmi want ik zou Himmelhoch Jauchzend sein en vervolgens Zum Tode Betrübt ! (Goethe !) Een

beetje bipolair dus... Dit zou een bewegingstherapie zijn op basis van muziek en kleuren om mij te genezen. Maar ik wilde door dit voor mij uiterst vreemde gedoe niet genezen worden. De muziek werd verzorgd door een blinde pianist en de dansjes moesten worden uitgevoerd met koperen staafjes die links en rechts uit de traplopers werden geratst want iedereen moest zijn eigen staafje meenemen. Als een soort Majorettes of Dansmariekes. No Way ! (Ben nog steeds benieuwd wie er in mijn tijd allemaal van de trap zijn gelazerd door de ontbrekende roedes.) Om er snel van af te komen liet ik de roede zo snel mogelijk uit mijn handen kletteren waardoor de muziek ophield omdat de blinde pianist niet verder kon spelen door de voor hem ondragelijke herrie. Niet fraai allemaal maar wel mooi verlost van deze onzin. Later heb ik nog Tay chi / Wu shu gedaan dus helemaal onzin was het niet en kan je door beweging en beheersing wel degelijk gezondheids voordelen genereren. Maar dan wel op de originele wijze gebaseerd op een zuivere filosofie en niet door het jatwerk van Rudolf Steiner. Het meeste van Steiners filosofie is trouwens gejat van de Theosofie van Madame Blavatsky !

Muziek en Toneelles waren eigenlijk de twee enige vakken die de Vrije School in een meer positieve zin uniek maakte. De rest van het onderwijs was van weinig of geen praktische waarde. Ik zou eigenlijk dankbaar moeten zijn dat mijn lagere school een meer solide basis was geweest voor Nederlands en Rekenen. Op de Vrije School krijg je een achterstand die je in een heel leven bijna niet meer kan herstellen. Ik heb dan ook in mijn Reclametijd, waar een perfecte kennis van de Nederlandse taal onontbeerlijk is, heel wat trucken moeten uithalen om niet door de mand te vallen. Ik was dan ook schaduw tekstschrijver naast mijn management functies en moest dure copywriters mijn werk laten redigeren voor dat het naar de klant kon. Later heb ik gewoon onder eigen naam gepubliceerd en zeker toen ik zelfstandig was, heeft dat geen windeieren gelegd. Mijn vriendjes en latere collega's die ook van de Vrije School kwamen, hebben die zelfde problemen moeten ondergaan en zich al nooit gewaagd aan het schrijven van teksten. Een foutloos rapport kwam er al niet uit. Maar daarover later...

Onze Muziekleraar was een gewezen automonteur maar een begaafd persoon en zanger en volledig autodidact. Daarbij had hij het uiterlijk van Marco Bakker waardoor hij zeer geloofwaardig overkwam en het plaatje compleet was. Ook zong hij graag de te studeren stukken voor en nog veel meer en dat was gewoon van grote klasse. Voor mij allemaal nieuw en met mijn onzekerheid kon ik er aanvankelijk geen zuivere noot uitkrijgen. Maar ik was wel bezeten van Pop Muziek en de Beatles waren mijn grote helden. Diep in mijn hart wilde ik ook wel popzanger worden en veel later heeft Barry Hay van Golden Earring wel eens geïnformeerd: " Ken die lange blonde goser singe " als ik in het café de Factory stond mee te genieten van de hasjlucht en al die interessante muzikanten van de diverse Haagse Rockbandjes. De leukste kroeg in Den Haag en altijd vol met bekende popzangers en zangeressen ! Maar Popmuziek was op de Vrije School uit den boze, een uitvinding van Satan en de Negers natuurlijk !

Wij zongen altijd uit volle borst: In the Quest of the Holy Grail do we wander from land to land. Het lijflied van Steiner en tevens ook het schoollied. Wat die Holy Grail

nu eigenlijk inhield daar werd natuurlijk ook weer vaag over gedaan. Iets met Parcival en Koning Arthur. Maakte toen ook niet veel uit want het was een mooi lied en met het schoolkoor was het leuk om te zingen...

Daar ik onrustig was en snel afgeleid, ergerde onze Marco zich op een vreselijke manier aan mij. Geen aandacht voor zijn les en optreden was een doodzonde ! Op een van die momenten toen ik hem te veel werd, moest ik voor de klas komen en kreeg de opdracht om een loodzwaar stuk voor te zingen. Aanvankelijk stond ik voor Joker en dat was ook de bedoeling! Vlak voor dat Marco mij triomfantelijk terug naar mijn plaats wilde schoppen, keek ik naar boven en schraapte mijn keel en zong vervolgens de sterren van de hemel. Iedereen stond perplex en ik had de hele klas aan mijn voeten. Marco stond mij met stomme verbazing aan te gapen en heeft op dat moment niets gezegd. Later heeft hij in mijn getuigschrift het voorval op een positieve manier aangetekend. Voor mij momenten om nooit te vergeten...

De Toneellessen waren op zich een onderdeel apart en eigenlijk heel leuk. Maar natuurlijk voor de Vrije School zat ook in dit onderwijs weer een dubbele bodem die op een slinkse wijze van invloed was op de beleving van het hele proces. Zo heb ik in de stukken Joseph in Dothan, Tijn Uilenspiegel en in de Faust van Goethe mogen schitteren. Nou ja schitteren ? Van de eerste twee stukken weet ik niet eens meer welke rol mij was toe bedeed maar in de tiende klas, mijn laatste jaar, mocht ik Mefisto spelen. De duivel ! Toen ik de rol kreeg, werd ik apart genomen en werd mij op een geheimzinnige en broeierige manier duidelijk gemaakt dat de rol met de slechtheid van mijn karakter te maken had of juist het tegenover gestelde. Ik mocht het zelf uitzoeken en moest mij vooral niets verbeelden...

Ook dit was weer een staaltje van een pedagogisch verantwoorde tactiek die je op het verkeerde been zette en waarmee je het als aankomend adolescent moest doen. Maar ik was gelukkig al zo ver dat de hele Sofenkul mij zo langzamerhand weinig meer deed. En daar mijn hele klas zo een beetje in de zelfde ontwikkelings toestand verkeerde, hebben wij van de uitvoering een waar succes gemaakt. Op het jaarlijkse schoolfeest ging ik verkleed als Mefisto en had ik samen met de klas een stand ingericht waarmee wij reclame maakte voor het te spelen stuk. Op de avond van de voorstelling was de zaal dan ook bomvol en het applaus was oorverdovend aan het einde van het stuk. Ook toen ik een ladder kreeg in mijn zwarte panty was het lachsalvo zodanig dat ik aanvankelijk van slag raakte maar er net op tijd nog een lollige draai aan kon geven.

Ook heb ik een keer samen met Stance Wulfsen een act opgevoerd op een schoolfeest. Ik citeerde in jaquet met hoge hoed en op roze gypies voor een lessenaar met een klein lichtje: John O Mill / In Dutch and Double Dutch. Stance toonde zelfgemaakte sneltekeningen op een flipover... Over een lijk in een waterput en tante Eefje die het water nog jarenlang dronk met een zeefje. Of daar waren veel Maden bij die maden waren in Germanij. Nu lijkt het niet veel maar toen was het leuk en ook weer daverend applaus en zelfs de leraren waarbij ik weinig goeds kon doen spraken hun waardering uit. Het leukste was dat Karel de Rooy een elfde

klasser naar mij toe kwam met de opmerking dat hij het top vond. Endat was extra leuk want Karel schitterde als geen ander bij toneeluitvoeringen, schoolfeesten en speelde virtuoos viool in het schoolorkest. Later is hij met een collega zeer bekend geworden als het duo: Mini & Maxi en heeft hij tot op de dag van vandaag veel succes. Met het schoolkoor en orkest hebben wij ook nog eens een uitvoering gehad in het Kurhaus in Scheveningen. Volgens de pers was het repertoire te hoog gegrepen maar voor ons als leerlingen een ervaring om nooit te vergeten.

De leraren speelden elk jaar het Kerstspel waarin vooral de Farizeeërs zeer expliciet werden vertolkt hetgeen nog eens een stevige rel opleverde met ouders van Joodse leerlingen. De schooldirectie werd gedwongen om openlijk excuus te maken. Zo niet dan zou dat gevolgen hebben voor de school.

De leraren van de Vrije School vormden een verhaal apart waarover ik ook nu nog een schokkend en smerig hoofdstuk zou kunnen schrijven. Niet alle leraren waren fout natuurlijk en ik zal het houden bij wat mij is overkomen. De rest van de getuigenissen kunt U lezen op de site van Ramond de Jonghe /

Het was al redelijk goed bekend en een publiek geheim dat de leraren van de Vrije School het met leerlingen hielden. Zo was er in mijn tijd de leraar Duits / Mathieu Laffré die er met een mooie dochter van goede huize vandoor ging en zo ook de leraar Frans ene Veltman. Wat die Laffré nog verder heeft uitgevroten staat dus bij getuigenissen van ex- leerlingen op de site van Ramond de Jonghe en je haren rijzen je te berge ! Wat erger was dat er ook Pedofiele roofdieren rondliepen die onbeschaamd de gangen afstruinden op zoek naar argeloze slachtoffers. Een van die roofdieren was Daan van Bemmelen de stichter van de Haagse Vrije School en aanbeden door zijn karakterloze en mogelijk medeplichtige hielenlikkende volgelingen als ware hij de Here Zelve !

Nu had ik al het een en ander meegemaakt op dit vlak maar begon eindelijk te leven maar hyperalert op dit soort monsters. Daarbij begon onze hele klas verder wakker te worden zodat er plannen werden gemaakt om ons als afvalligen in een keer te lozen. De grootste rebellen waaronder ik moesten dus bij Daan van Bemmelen komen voor een persoonlijk gesprek. Daarbij moest ik verantwoording afleggen over het feit dat ik graag gezien werd bij de mooie meisjes van de school. Allerlei insinuaties werden daarbij gemaakt en de flikker kon niet met zijn poten van mij afblijven. Ik mag de goden danken (en hij ook !) dat ik hem geen loeier heb verkocht.

Klasgenoten hebben de zelfde ervaring gehad en zijn samen met mij als bij een donderslag bij heldere hemel van school gestuurd. Ik had notabene meer dan goede getuigschriften maar het feit dat ik mij niet heb laten aanranden door een amechtige smerige ouwe flikker heeft de doorslag gegeven.

En toch leek het even of dat de Vrije School met al zijn minder fraaie en ronduit gore facetten en schadelijke invloeden voor mij een periode zou worden waarin ik een basis kon leggen voor mijn toekomst die veel met creativiteit en inventiviteit te maken zou hebben.

Maar die illusie zoals er velen zijn in het leven werd wreed verstoord en houdt mij zelfs nu nog regelmatig bezig in mijn nachtmerries. Ik mag blij zijn dat ik er nog redelijk goed vanaf ben gekomen maar helemaal verwerkt heb ik het nooit ! Zo een schoftenstreek heb ik in mijn hele leven niet meegemaakt. Want dat was het...

Wordt vervolgd !

© april 2018, Caesar Lion Cachet, BasicPublishing.nl